

Sygn. akt X GC 84/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2016 r. r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział X Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Joanna Stelmasik
Protokolant:	Sandra Terenowska

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2016 r. r.

na rozprawie

w sprawie z powództwa (...) spółki akcyjnej z siedzibą w Z.

przeciwko J. P.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powódki (...) spółki akcyjnej z siedzibą w Z. na rzecz adwokata B. S. kwotę 600,00 zł (sześćset złotych) wraz z podatkiem VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez pełnomocnika z urzędu.

Sygn. akt X GC 84/15 upr

UZASADNIENIE

W dniu 29 kwietnia 2010 roku powódka (...) spółka akcyjna z siedzibą w Z. wniosła do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanemu J. P. o zapłatę kwoty 2133 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 29 kwietnia 2010 roku oraz kosztami postępowania. Uzasadniając żądanie pozwu powódka wskazała, że dochodzona wierzytelność wynika z braku zapłaty przez pozwanego za korzystanie z usług telekomunikacyjnych świadczonych przez (...) S.A. na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Powódka wyjaśniła, że nabyła dochodzoną wierzytelność od poprzedniego wierzyciela na podstawie umowy przelewu wierzytelności.

W dniu 24 maja 2010 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydziale Cywilnym wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, uwzględniając roszczenie powódki w całości.

Pozwany J. P. wniósł sprzeciw od przedmiotowego nakazu zapłaty, zaskarżając przedmiotowy nakaz zapłaty w całości.

Postanowieniem z dnia 14 maja 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi na skutek skutecznie wniesionego sprzeciwu i utraty mocy nakazu zapłaty w całości.

Powódka w uzupełnieniu pozwu podtrzymała żądanie oraz dotychczas zaprezentowane stanowisko w sprawie.

Pozwany w uzupełnieniu sprzeciwu wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc zarzut braku legitymacji procesowej czynnej po stronie powoda. Pozwany wskazał, że powódka nie udowodniła, że nabyła wierzytelności dochodzone pozwem. Z ostrożności procesowej pozwany podniósł także zarzut przedawnienia.

W odpowiedzi na powyższe, powódka w piśmie z dnia 23 października 2015 roku podniosła m.in., że nabyła skutecznie dochodzone wierzytelności, o czym świadczy okoliczność, iż otrzymała od operatora dokumenty dotyczące usług telekomunikacyjnych na rzecz powoda oraz dane pozwanego. Według powódki, fakt ten można również ustalić na podstawie domniemania faktycznego, że skoro powódka nabyła pulę wierzytelności, to też nabyła wierzytelności przysługujące operatorowi wobec pozwanego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 sierpnia 2006 roku pozwany J. P. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarł z (...) spółką akcyjną z siedzibą w W. (dalej (...) S.A.) umowę o świadczenie telekomunikacyjnych usług powszechnych oraz innych usług nr (...), na podstawie której (...) S.A. zobowiązała się do rozpoczęcia świadczenia usług powszechnych w wyżej określonym terminie, zgodnie z zamówieniem, będącym integralną częścią umowy w zakresie i na warunkach określonych w Regulaminie świadczenia telekomunikacyjnych usług powszechnych oraz innych usług przez (...) S.A., abonent (pozwany) zaś zobowiązał się do korzystania z urządzeń końcowych i ich numeracji, zgodnie z przeznaczeniem i regulaminem oraz do uiszczania opłat zgodnie z cennikami (...) S.A. i fakturami VAT. Według § 1 pkt 19 Regulaminu, „usługa powszechna” oznacza zestaw usług telekomunikacyjnych dostępny dla ogółu użytkowników końcowych w stacjonarnych publicznych sieciach telefonicznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z zachowaniem wymaganej jakości i po przystępnej cenie, określony w Dziale III Rozdział w Regulaminu.

J. P. zawarł w dniu 5 września 2006 roku z (...) S.A. umowę nr (...), przedmiotem której było świadczenie przez (...) S.A. usługi neostrada tp w zakresie i na warunkach określonych w Regulaminie świadczenia usługi neostrada tp oraz Cenniku usługi neostrada tp. Zgodnie z § 2 ust. 1 umowy na podstawie umowy TP zobowiązała się świadczyć na rzecz abonenta (pozwanego) usługę w opcji neostrada tp 512 o parametrach określonych w Cenniku. Za korzystanie z usługi abonent ponosi miesięczną opłatę abonamentową w wysokości określonej w Cenniku.

Zgodnie z § 33 ust. 1 i 2 Regulaminu wysokość opłat i sposób ich naliczania określają aktualne cenniki TP. Okresem rozliczeniowym jest miesiąc. Według § 34 ust. 1 Regulaminu abonent obowiązany jest do uiszczania opłat zgodnie z cennikami TP, w szczególności: 1) opłaty jednorazowej, za przyłączenie zakończenia sieci do publicznej sieci telefonicznej TP, w wysokości opłaty obowiązującej w dniu rozpoczęcia świadczenia usług, 2) opłaty abonamentowej, 3) opłat za wszystkie połączenia telefoniczne i inne usługi zrealizowane z jego zakończenia sieci. Stosowanie do treści § 35 Regulaminu TP wystawia abonentowi faktury VAT za zrealizowanie usługi zgodnie z § 33, z kolei według § 36 ust. 1-3 Regulaminu Faktury VAT za usługi telekomunikacyjne doręczane są abonentowi przesyłką pocztową w granicach Rzeczypospolitej Polskiej lub w inny sposób uzgodniony przez strony. Termin płatności wynosi 14 dni od dnia wystawienia faktury VAT, chyba że umowa stanowi inaczej. Abonent jest zobowiązany do wpłacania należności za usługi zgodnie z wystawioną fakturą na indywidualny numer konta bankowego podany w dokumencie płatniczym, którego dotyczy wpłata. Zgodnie z § 36 ust. 6 Regulaminu za opóźnienie w uiszczaniu opłat TP nalicza odsetki ustawowe.

Dowód:

- umowa o świadczenie usługi neostrada tp nr (...) z dnia 5 września 2006 roku k. 104 -107,
- załączniki do umowy k. 108-109,
- umowa o świadczenie telekomunikacyjnych usług powszechnych oraz innych usług nr (...) z dnia 31 sierpnia 2006 roku k. 110-112,

- Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych, w tym usługi powszechnej przez Telekomunikację (...) S.A. k. 126-130.

W związku z realizacją umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, (...) S.A. wystawiła na rzecz pozwanego szereg faktur VAT, w tym: fakturę VAT nr (...) z dnia 8 września 2008 roku na kwotę 360,77 zł płatną do dnia 22 września 2008 roku; fakturę VAT nr (...) z dnia 8 października 2009 roku na kwotę 467,14 zł płatną do dnia 22 października 2008 roku, fakturę VAT nr (...) z dnia 7 listopada 2008 roku na kwotę 377,63 zł płatną do dnia 21 listopada 2008 roku, fakturę VAT nr (...) z dnia 8 grudnia 2008 roku na kwotę 275,08 zł płatną do dnia 22 grudnia 2008 roku, fakturę VAT nr (...) z dnia 8 stycznia 2009 roku na kwotę 201,40 zł płatną do dnia 22 stycznia 2009 roku oraz fakturę VAT nr (...) z dnia 9 lutego 2009 roku na kwotę 151,40 zł płatną do dnia 23 lutego 2009 roku.

Nadto, (...) S.A. obciążyła pozwanego notami odsetkowymi, tj. notą odsetkową nr (...) na kwotę 4,98 zł oraz notę odsetkową nr (...) na kwotę 11,68 zł.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 113,
- faktura VAT nr (...) k. 114,
- faktura VAT nr (...) k. 115,
- faktura nr (...) k. 226,
- faktura VAT nr (...) k.117,
- faktura VAT nr (...) k. 118,
- nota odsetkowa nr (...) k. 119,
- nota odsetkowa nr (...) k. 120,
- wyliczenie odsetek k. 121.

W dniu 15 maja 2009 roku (...) S.A., reprezentowana przez M. W. i P. M. zawarła z powódką (...) S.A. z siedzibą w Z., reprezentowaną przez A. G. i S. Ó., umowę ramową cesji wierzytelności. Przedmiotem umowy było ustalenie zasad, na których nastąpi przeniesienie wierzytelności - w rozumieniu przepisów art. 509 i n. Kodeksu Cywilnego – przez cedenta na rzecz cesjonariusza. Zgodnie z § 3 umowy cedent oświadczył, że przenosi (zbywa) na rzecz cesjonariusza wierzytelności w łącznej kwocie wskazanej w Porozumieniu stanowiącym Załącznik nr 1, a cesjonariusz oświadczył, że nabywa wierzytelności wraz z tymi wierzytelnościami – z zastrzeżeniem ust. 2. Według § 3 ust. 2 umowy skuteczność oświadczeń stron określonych w ust. 1 i skutek rozporządzający cesji wierzytelności następuje z dniem zawarcia Porozumienia pod warunkiem zapłaty ceny określonej w Porozumieniu stanowiącym Załącznik nr 1, w przypadku płatności ratalnej pod warunkiem zapłaty pierwszej raty. W § 2 umowy strony ustaliły, że cedent przekaze cesjonariuszowi w terminie do 21 dni roboczych od daty zapłaty ceny w terminie i kwocie określonej w Porozumieniu stanowiącym Załącznik nr 1, w przypadku płatności ratalnej w terminie 21 dni roboczych od daty zapłaty pierwszej raty, za pisemnym potwierdzeniem odbioru ze wskazaniem daty odbioru płytę CD, która będzie zawierać wykaz przedmiotowych wierzytelności. Płyta zabezpieczona będzie hasłem dostępu, które zostanie przekazane cesjonariuszowi wraz z płytą. Wykaz wierzytelności zawierać będzie niezbędne dane umożliwiające potwierdzenie windykacji.

Stosownie do treści § 6 umowy ramowej cedent upoważnił cesjonariusza, zaś cesjonariusz zobowiązał się do powiadomienia dłużników w imieniu cedenta o skutecznie dokonanej – na mocy niniejszej umowy – cesji

wierzytelności. Cesjonariusz zobowiązał się w terminie 7 dni od dnia otrzymania przez cesjonariusza płyty CD, o której mowa w § 2 ust. 2 wysłać zawiadomienia o cesji według wzoru stanowiącego Załącznik nr 5 w oparciu o dane dłużników.

W dniu 9 grudnia 2009 roku (...) S.A. z siedzibą w W., reprezentowana przez J. K. i P. W. zawarła z powódką reprezentowaną przez S. P. nr 5 do umowy ramowej cesji wierzytelności z dnia 15 maja 2009 roku. W ust. 1 porozumienia strony określiły wartość wierzytelności dla pakietu wierzytelności klientów indywidualnych na kwotę 12 585 664,40 zł, w tym 12 458 281,45 zł z tytułu należności głównych oraz 127 382,95 zł z tytułu not odsetkowych. W ust. 2 strony uzgodniły, że (...) S.A. przelewa na rzecz (...) S.A. wierzytelność określoną w ust. 1, a (...) S.A. tę wierzytelność przyjmuje. W ust. 3 i 5 strony ustaliły, że z tytułu przeniesienia na (...) S.A. wierzytelności wymienionych w ust. 1, (...) S.A. zapłaci (...) S.A. cenę, a zapłata ceny nastąpi w formie przelewu na wskazany rachunek bankowy.

Dowód:

- umowa ramowa cesji wierzytelności z dnia 15 maja 2009 roku k. 97- 98,
- porozumienie nr 5 z dnia 9 grudnia 2009 roku k. 98.

Powódka sporządziła wyciąg z wierzytelności dla umowy przelewu wierzytelności z dnia 9 grudnia 2009 roku dla klienta oznaczonego kodem (...) P.H.U. (...) -SKŁAD” P. J., według którego wartość przedmiotowych wierzytelności wynosi 1 802,42 zł.

Dowód:

- wyciąg z wykazu wierzytelności k. 99.

Pismem z dnia 9 grudnia 2009 roku (...) S.A. zawiadomiła pozwanego, że na mocy cesji wierzytelności z dnia 9 grudnia 2009 roku dokonała przeniesienia przysługującej jej wobec pozwanego wierzytelności na rzecz (...) w łącznej wysokości 1 802,42 zł wynikającej z faktur VAT nr (...) oraz not odsetkowych nr (...), (...).

Dowód :

- zawiadomienie z dnia 9 grudnia 2009 roku k. 100 .

Pismem z dnia 4 stycznia 2010 roku powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 2 066,20 zł tytułem wierzytelności nabytych od (...) S.A.

Dowód :

- wezwanie do zapłaty z dn ia 4 stycznia 2010 roku wraz z potwierdzeniem nadania k. 101-103.

Pozwany J. P. w lutym 2008 roku przebył zawał mięśnia sercowego. Choruje na padaczkę, ma problemy z pamięcią. Powód nie prowadzi już działalności gospodarczej. Nie pamięta, żeby zawierał umowę z Telekomunikacją, ale uważa, że skoro miał telefony, to musiał mieć umowę.

Dowód:

- dokumentacja lekarska pozwanego k. 239- 244 oraz k. 249-252,
- przesłuchanie powoda k. 279.

Przeciwko pozwanemu toczyło się postępowanie egzekucyjne z wniosku powódki na podstawie tytułu wykonawczego – nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu rejonowego w Lublinie z dnia 24 maja 2010 roku, sygn.. akt XVI Nc-e 116322/10.

Dowód:

- pisma komornika k. 229-238 oraz k. 257 - 267,

- przesłuchanie powoda k. 279.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Powódka wywodził swoją legitymację czynną do występowania w niniejszym procesie z art. 509 k.c., zgodnie z którym wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (§1). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§2). Wskazać należy, że celem i skutkiem przelewu pozostaje przejście wierzytelności na nabywcę i utrata jej przez cedenta. Przelew powoduje utratę statusu wierzyciela przez cedenta i jego wyłączenie ze stosunku zobowiązującego łączącego go dotychczas z dłużnikiem. Wierzycielem staje się cesjonariusz, który nabywa wierzytelność w takim zakresie i stanie, w jakim znajdowała się ona w chwili dokonania przelewu.

Podkreślenia wymaga, że przelew wierzytelności (cesja) jest umową, na podstawie której dotychczasowy wierzyciel (cedent) przenosi wierzytelność ze swojego majątku do majątku osoby trzeciej (cesjonariusza). Przedmiotem przelewu co do zasady może być wierzytelność istniejąca, którą cedent może swobodnie rozporządzać. Powinna ona być też w dostateczny sposób oznaczona (zindywidualizowana). Konieczne jest wyraźne określenie stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność. Wymaga się oznaczenia stron tego stosunku zobowiązaniowego oraz przedmiotu świadczenia.

W niniejszym postępowaniu powódka domagała się zapłaty należności tytułem wynagrodzenia za świadczone przez pierwotnego wierzyciela na rzecz pozwanej usługi telekomunikacyjne zgodnie z umową, zawartą na podstawie art. 56. ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 roku Prawo Telekomunikacyjne (Dz. U. 2014, poz. 243, j.t.). Zgodnie z treścią przytoczonego przepisu, świadczenie usług telekomunikacyjnych odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Pozwany J. P. sprzeciwiając się żądaniu powódki, zarzucił brak legitymacji po stronie powodowej, polegający na niewykazaniu istnienia, wymagalności i wysokości nabytej wierzytelności. Zdaniem pozwanego, powódka nie wykazała, że pierwotnemu wierzycielowi (...) S.A. przysługiwała wierzytelność wobec pozwanego, a nawet gdyby taka wierzytelność przysługiwała (...) S.A. to nie wykazała, że była ona przedmiotem przelewu. Z ostrożności procesowej pozwany podniósł także zarzut przedawnienia roszczenia.

Biorąc pod uwagę, że legitymacja procesowa zaliczana jest do merytorycznych przesłanek procesowych, a jej brak po którejkolwiek ze stron prowadzi do oddalenia powództwa, w pierwszej kolejności Sąd zbadał uprawnienie powódki do występowania jako strona w niniejszym postępowaniu. Powódka legitymacji czynnej do występowania w niniejszej sprawie upatrywała w umowie przelewu wierzytelności zawartej z (...) S.A., której przedmiotem była wierzytelność dochodzona pozwem.

Zgodnie z regułą dowodową wyrażoną w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Tymczasem powódka wbrew powyższej zasadzie, nie wykazała w wystarczającym stopniu, aby nabyła od pierwotnego wierzyciela dochodzoną wierzytelność. Nadto, nie wykazała, aby przedmiotowa wierzytelność istniała i była wymagalna.

Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w toku niniejszego postępowania, w dniu 15 maja 2009 roku, powódka zawarła z (...) S.A. umowę ramową przelewu wierzytelności, w której strony określiły zasady w oparciu o które miało nastąpić przeniesienie na powódkę wierzytelności przysługujących (...) S.A. z tytułu umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych w stosunku do abonentów (k.97-98). Natomiast w dniu 9 grudnia 2009 roku powódka i (...) S.A. zawarły porozumienie, stanowiące załącznik nr 1 do umowy ramowej przelewu wierzytelności z dnia 15 maja 2009 roku, zgodnie z którym (...) S.A. przelała na rzecz powódki wierzytelność określoną w ust. 1

porozumienia, a powódka wierzytelność tę przyjęła. Z ust. 1 porozumienia wynika, że strony uzgodniły, iż łączną wartość wierzytelności dla pakietu wierzytelności klientów indywidualnych, w tym z tytułu należności głównych oraz not odsetkowych (k.98). Jednocześnie, brak jest jakiegokolwiek dowodu, który wskazywałby jakie konkretnie wierzytelności wchodziły w skład powyższego pakietu przelanych wierzytelności. Podkreślenia wymaga, że w § 2 umowy ramowej, strony ustaliły, że cedent (...) S.A. w terminie do 21 dni roboczych od daty zapłaty ceny w terminie i kwocie określonej w Porozumieniu stanowiącym Załącznik nr 1, w przypadku płatności ratalnej w terminie 21 dni roboczych od daty zapłaty pierwszej raty, za pisemnym potwierdzeniem odbioru ze wskazaniem daty odbioru płytę CD, która będzie zawierać wykaz przedmiotowych wierzytelności, przy czym szczegółowo określiły jakie dane ma zawierać przedmiotowy wykaz. Tymczasem powódka w toku niniejszego postępowania nie przedłożyła wykazu wierzytelności w formie płyty CD, która miała zostać przekazana przez cedenta. Przedłożony przez powódkę wyciąg z wykazu wierzytelności (k.99) nie pozwala na ustalenie jego źródła pochodzenia. Na podstawie tegoż wyciągu Sąd nie jest w stanie ustalić czy stanowi on wydruk z przedmiotowej płyty CD. Dysponowanie przez Sąd wykazem wierzytelności, miało natomiast decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż pozwoliłoby na ustalenie czy wierzytelności jakie (...) S.A. miała w stosunku do pozwanego stanowiły przedmiot cesji. Aktualny na dzień zamknięcia rozprawy stan materiału dowodowego nie pozwalał Sądowi na identyfikację wierzytelności, o których mowa w ust 1 i 2 Porozumienia z dnia 9 grudnia 2009 roku.

Nadto, jak wynika z analizy postanowień § 3 ust. 2 umowy ramowej cesji wierzytelności z dnia 15 maja 2009 roku skuteczność oświadczeń stron określonych w § 1 (oświadczenie o cesji wierzytelności na powódkę) oraz skutek rozporządzający cesji wierzytelności następuje z dniem zawarcia Porozumienia pod warunkiem zapłaty ceny określonej w Porozumieniu stanowiącym Załącznik nr 1, w przypadku płatności ratalnej pod warunkiem zapłaty pierwszej raty. Według uzgodnień stron zawartych w porozumieniu z dnia 9 grudnia 2009 roku ustalona przez strony cena miała zostać zapłacona w formie przelewu na wskazany w ust. 5 porozumienia rachunek bankowy. Tymczasem powódka nie wykazała, aby doszło do uiszczenia ceny, a tym samym aby nastąpił skutek rozporządzający cesji. W materiale dowodowym brak jest bowiem dokumentu potwierdzającego zapłaty ceny czy też jej pierwszej raty.

Przeciwko uznaniu umowy cesji między powódką a (...) S.A. za skuteczną przemawia także okoliczność, że powódka nie przedłożyła dokumentów, z których wynikałoby, że umowa ramowa cesji, jak i porozumienie z dnia 9 grudnia 2009 roku zostały zawarte przez osoby uprawnione do reprezentacji cedenta, tj. (...) S.A.

Nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem powódki, że przedłożenie przez nią wraz z umową przelewu wierzytelności wyciągu z wykazu wierzytelności ze wskazaniem nazwiska pozwanego oraz skierowanie do pozwanego zawiadomienia o cesji na rzecz powoda stwarza domniemanie faktyczne, iż wierzytelność ta została nabyta w ramach cesji i że powód jest uprawniony do jej dochodzenia przez Sądem (zob. pismo powódki k. 283-286).

Zgodnie z art. 231 k.p.c. Sąd może uznać za ustalone fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, jeżeli wnioski takie można wyprowadzić z innych ustalonych faktów (domniemanie faktyczne). Podkreślić jednak, należy, że zgodnie z poglądem reprezentowanym w orzecznictwie, który Sąd orzekający podziela, dyspozycja art. 231 k.p.c. powinna znaleźć zastosowanie wyłącznie w braku bezpośrednich środków dowodowych albo gdy istnieją znaczne utrudnienia dla wykazania faktu, którego ustalenie jest możliwe przy zastosowaniu reguł logicznego rozumowania (zob. uzasadnienie wyroku SN z dnia 19 lutego 2002 r., IV CKN 718/00, LEX nr 54362; wyrok SN z dnia 5 grudnia 2007 r., II PK 103/07, LEX nr 863973; wyrok SN z dnia 27 lipca 2010 r., II CSK 119/10, LEX nr 603161; wyrok SN z dnia 2 grudnia 2010 r., I CSK 11/10, LEX nr 737365; postanowienie SN z dnia 9 stycznia 2014 r., V CSK 87/13, LEX nr 1448336; por. także wyrok SA w Katowicach z dnia 20 września 2012 r., V ACa 286/12, LEX nr 1223191; wyrok SA w Warszawie z dnia 2 października 2012 r., I ACa 341/12, LEX nr 1238214; wyrok SA w Białymstoku z dnia 17 stycznia 2014 r., I ACa 663/13, LEX nr 1425369.). Tymczasem w niniejszej sprawie nie mamy do czynienia z obiektywnie istniejącymi utrudnieniami dowodowymi, lecz zaniechaniem po stronie powodowej przedstawienia środków dowodów dokumentujących w precyzyjny sposób nabyte wierzytelności. Podkreślenia wymaga, że powódka jest profesjonalistką, zajmującą się w ramach prowadzonej działalności gospodarczej nabywaniem wierzytelności,

a zatem oczekiwać od niej należy staranności i dbałości o własne interesy, przejawiające się w należyтым dokumentowaniu zdarzeń gospodarczych.

Niezależnie od powyższego należy zwrócić uwagę na wątpliwości co do faktur istnienia i wymagalności roszczeń pierwotnego wierzyciela (...) S.A., albowiem jak słusznie zauważył pozwany, umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 5 września 2006 roku (k.104-107) dotyczyła świadczenia usługi w opcji neostrada tp 512, tymczasem przedłożone przez powódkę faktury ujmują należności za usługi (...) (k.113-118). Powódka zaś nie wykazała, aby doszło do zmiany przedmiotu świadczenia w zakresie usługi neostrada tp.

Jeżeli natomiast chodzi o podniesiony przez pozwanego zarzut braku wykazania doręczenia pozwanemu zawiadomienia o cesji, zauważyć należy, że ciężar udowodnienia przewidzianego w art. 512 k.c. zawiadomienia dłużnika przez zbywcę o przelewie spoczywa na nabywcy wierzytelności. Powódka przedłożyła zawiadomienie o cesji z dnia 9 grudnia 2009 roku (k.100), jednakże z dokumentów przedłożonych przez powódkę nie wynika fakt doręczenia pozwanemu przedmiotowego zawiadomienia, ani nawet fakt jego wysłania do pozwanego. Niemniej jednak okoliczność ta nie miała zasadniczego znaczenia dla rozstrzygnięcia gdyż, jak wynika z przepisu art. 512 k.c., zawiadomienie o cesji wierzytelności ma ten tylko skutek, że dopóki zbywca nie zawiadomił dłużnika o przelewie, spełnienie świadczenia do rąk poprzedniego wierzyciela ma skutek względem nabywcy, chyba że w chwili spełnienia świadczenia dłużnik wiedział o przelewie.

Nie zasługiwał na uwzględnienie podniesiony przez pozwanego (z tzw. ostrożności procesowej) zarzut przedawnienia roszczenia.

Prawo telekomunikacyjne nie przewiduje szczególnych terminów przedawnienia roszczeń w zakresie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, zastosowanie do tych roszczeń znajduje więc ogólny przepis art. 118 k.c. Stosownie do jego treści jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dotyczący przedawnienia roszczeń okresowych i roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - 3 lata. W oparciu o powyższe niewątpliwie na gruncie niniejszej sprawy zastosowanie znajdował 3 letni termin przedawnienia, albowiem powódka dochodziła zapłaty roszczenia wynikającego z prowadzonej działalności gospodarczej tj. świadczenia usług telekomunikacyjnych, które także można zakwalifikować jako świadczenia okresowe. Początek biegu terminu przedawnienia podlega przy tym regułom ogólnym. I tak art.120 k.c. stanowi, iż bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

W kontekście powyższego Sąd poddał analizie każdą z dochodzonych w niniejszym postępowaniu należności, pod kątem zgłoszonego przez pozwanego zarzutu. I tak, przy uwzględnieniu w/w 3 letniego terminu przedawnienia Sąd stwierdził, że żadna z dochodzonych należności nie uległa przedawnieniu. Otóż, faktura VAT nr (...) stała się wymagalna z dniem 22 września 2008 roku, faktura VAT nr (...) stała się wymagalna z dniem 22 października 2008 roku, faktura VAT nr (...) stała się wymagalna z dniem 21 listopada 2008 roku, faktura nr (...) stała się wymagalna z dniem 22 grudnia 2008 roku, faktura VAT nr (...) stała się wymagalna z dniem 22 stycznia 2009 roku, faktura VAT nr (...) stała się wymagalna z dniem 22 stycznia 2009 roku. Natomiast, powództwo w niniejszej sprawie zostało wytoczone w dniu 29 kwietnia 2010 roku, do tego czasu nie upłynął 3-letni termin przedawnienia dla żadnej z wyszczególnionych należności. Z drugiej strony w dacie wytoczenia powództwa w myśl art. 123 § 1 pkt 1 k.p.c. doszło do przerwania biegu terminu przedawnienia. Stąd też wywiedziony przez pozwanego zarzut przedawnienia należało uznać za nieuzasadniony.

Reasumując powyższe rozważania, przyjąć należy, że istnieją poważne wątpliwości, co do zasadności twierdzeń strony powodowej. Powódka nie wykazała, aby nabyła wierzytelności przysługujące (...) S.A. w stosunku do pozwanego z tytułu umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych ujęte w fakturach VAT nr (...) oraz notach odsetkowych nr (...), (...). Stąd też, powódka musi ponieść ujemne skutki zaniechań w sferze realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 6 k.c.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego w sprawie Sąd oparł się na treści przedłożonych do akt dowodów z dokumentów. Żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości, a i w ocenie Sądu nie budziły one żadnych wątpliwości. Nadto,

Sąd miał na względzie zeznania powoda, które jednak okazały się przydane w niewielkim zakresie z uwagi na to, że powód nie pamiętał większości okoliczności związanych ze sprawą.

Mając na uwadze wszystko powyższe orzeczono jak w pkt I sentencji wyroku.

Konsekwencją powyższego rozstrzygnięcia jest orzeczenie o kosztach, którymi obciążono stronę przegrywającą, tj. powódkę. Na koszty procesu złożyły się koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego dla pozwanego z urzędu. Wynagrodzenie zostało ustalone na podstawie § 2 w zw. z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013, poz. 461 tekst jedn.) na kwotę 600 zł wraz z należnym podatkiem VAT.